Ty máš tu moc fajn moc - Vondráčková, Helena

Noc je fajn, opak dnů,
noc je kraj her a snů.
Nemívá barvu temnou,
když jsme dva, když jsi se mnou.

Noc je fajn a v ní žít,
tančit jdem, vpadnem do kin.
Ztrácím soud na tvůj pokyn,
za kornout sladkých lží.

Ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc.
Hlavu mi splést a líbat v tmoucích tmách.
I déšť i stíny změníš v bílou noc.
Ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc.
Čas závratí, čas toulek byl nám dán.
Jsem bláhová, jsem náhle bez zábran.
I příšeří ty změníš v bílou noc.
Ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc.

Já, dřív pevnější než pyšné štíty Alp.
Já, pro kterou byl každý muž jen skalp.
Teď nejsem schopna vzpoury,
jiným nemám chuť se líbit,
prostě dávám se ti v šanc.

A teď já,
/ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc/
co dřív jsem ve všem hrála pouze prim
/ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc/
a pro hloupost se smála ostatním.
/ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc/
Já teď jsem k pláči případ,
moh´ bys na mě dříví štípat
a ten tam je i můj glanc.

Noc je fajn, jak by ne.
Noc je kraj nad jiné
a v něm já, dříve ničí,
jsem jen tvá, což mě ničí.

Já, dřív pevnější než pyšné štíty Alp.
Já, pro kterou byl každý muž jen skalp.
Teď nejsem schopna vzpoury,
jiným nemám chuť se líbit
a tak dávám se ti v šanc.

A teď já,
/ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc/
co dřív jsem ve všem hrála pouze prim
/ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc/
a pro hloupost se smála ostatním.
/ty máš tu moc, ty máš tu moc fajn moc/
Já jsem teď k pláči případ,
moh´ bys na mě dříví štípat
/ty máš tu moc ty máš tu moc fajn moc/
A ten tam je i můj glanc.

Ty máš tu moc,
ty máš tu moc fajn moc.

Ty máš tu moc,
ty máš tu moc fajn moc...